

Dem fra Mars...

Af Anne Hermansen.

Hvorfor sætter man igler på sine øjenæbler? Hvorfor limer man sin hånd fast til brystet på en fed, tætbehåret mand? Hvorfor kaster man sig ud mellem en flok hajer med en krog i mundvigen som „human bait“? Hvorfor løber man på rulleskøjter ind i en flok bisoner. Eller tisser en slange til at bide sig i pikken? Hvorfor lader man sig skyde op i luften inde i et transportabelt toilet fyldt med lort? Fordi man er en jsackass, that's why! Det startede som et show på MTV. Siden er det blevet til tre film med Johnny Knoxville, Bam Margera, Steve-O og de andre maniacs, der griner, brøler, skider, pisser og brækker sig gennem tilværelsen. 3'eren har lige kørt på fladskærmen herhjemme. For der er medlemmer af min husstand (hankøn), som synes, at det er sjovt. Sindssygt, beyond, for langt ude og rigtigt, rigtigt sjovt! Syn's de. Fordi Knoxville & co. gør alt det, man(d) selv kunne få tanken om at prøve bare for lige at se, hvordan... Det er virkelig mærkeligt. Ser der sådan ud inde i drengehjerner? Åbenbart. „Hvordan mon det vil være at sidde på ryggen af en raket og blive fyret af ud over en sø? Det prøver vi lige!“ Det kan dårligt blive mere selvdestruktivt, men helt ærligt – giver det, der foregår inde i voksne kvindehjerner, egentlig mere

„Det kan dårligt blive mere selvdestruktivt, men helt ærligt – giver det, der foregår inde i voksne kvindehjerner, egentlig mere mening?“

mening? Fornuften. Frygten for at fejle. Fordommene om, hvad man kan og ikke kan. Forestillingerne om, hvordan et ordentligt liv spænder af. Hvad der skal til, for at vi er lykkelige (temmelig meget). Hvad vi skal kunne præsterere, hvad vi (ikke) må spise, hvordan det rigtige familieliv tager sig ud, hvordan vi selv tager os ud... Nogle gange gad jeg godt at bytte. Hjerner. Bare for lige at se, hvordan... Bliver det hele så meget lettere? Måske. Hvis bare der er mad nok. Og adgang til en bold. Og multimedier. Venner. Og noget comedyshow, der kan køre som lydteppe i baggrunden. Så er vi ved at være der. Hvorfor gøre livet kompliceret, når det i virkeligheden er så enkelt? Man kan godt komme fra forskellige planeter, selv om man bor på den samme jord. Bare spørg den amerikanske psykolog John

Gray, der i 90'erne skrev gigabestselleren „Mænd er fra Mars, kvinder er fra Venus“ og siden yderligere ni-ti bøger over samme tema. Og set oppefra – månen f.eks. – kunne man måske godt nå frem til den (helt fejlagtige?) konklusion, at alle de her travle, dygtige, pligttopfyldende, pæne piger nede på jorden da nok er den mest selvsaboterende art i universet. For ser de glade og tilfredse ud, måske? Eller er de altid lige lidt (meget) forpinte over alt det, de ikke når og ikke dur til? Over lidt for mange kilo og lidt for lange to-do-lister. Over at elske for meget og blive elsket for lidt og-så-videre-og-så-videre... Det er ligesom den gamle joke med aliens, der lander på jorden og antager, at hundene er herrefolket. Eftersom det jo er menneskene, der går bagved og samler lorten op. Andet giver jo ikke mening! Og set udefra ku' det godt virke, som om det er den glade drengerøv, der har fat i den lange ende af lykken. Ikke at jeg har lyst til at være en Jackass. Egentlig. De slår sig jo af h... til. Men mens filmen rullede over skærmen med det ene kvalmende og halsbrækkende stunt efter det andet, slog det mig bare, at vi slår os jo også hele tiden – oven i hovedet. Det gør da også ondt. Og er ikke engang sjovt. Så måske bare lidt mindre tight ass. You know!

Nynne Oldenburg, 40 år, manuskriptforfatter og oversætter. Fraskilt, bor i lejlighed i København med sin datter.

Anne Hermansen, 43 år, journalist, mor til to, bor i lejlighed nord for København.

Karin Gråbæk, 42 år, journalist og forfatter, bor i rækkehus i London med mand og barn.

Maise Njor, 42 år, journalist og forfatter. Har tre døtre og en hund og bor i Ordrup.

Bland dig! Fortæl os, hvad du mener på ALTfordamerne.dk/klummen